

Dat was Pim Gras, dit is de NOS, H III. Nu Mdr met: De geschiedenis van de jazz, deel 12.

laat 1 Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers: Steamboat stomp (Morton)
A/4 - 3:04 - RCA LPM-1649-G

Met de grote raderboten kon je via de Mississippi vanuit New Orleans naar Davenport en dan was het over land zo'n 200 kilometer tot Chicago. De 'paddle-wheelers' hadden vaak jazzorkesten uit New Orleans aan boord, en heel wat musici moeten op die manier van de Crescent City naar de Windy City aan Lake Michigan gereisd hebben. ~~De~~ "Steamboat stomp" werd 21 september 1926 voor de maatschappij Victor in Chicago opgenomen door Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers: allemaal musici uit New Orleans, op de cornettist na, George Mitchell. Op trombone Kid Ory, de klarinettist is Omer Simeon. "Steamboat stomp" was een compositie van de pianist/leider, Jelly Roll Morton. Verder Johnny St.Cyr-banjo, John Lindsey-bas en Andrew Hilaire-drums. Net als bij de even oude King Oliver, daalde ook Morton's ster na 1930 - hij wilde of kon zijn muziek niet aanpassen. Oliver overleed toen hij 52 was, en Morton, die aan het eind van de jaren dertig nog juist weer wat erkenning kreeg, was 55 toen hij op 10 juli 1941 in Los Angeles stierf.

De Chicago jazz-scene in de jaren twintig. Die was in het zuiden van de stad, want die South Side was het zwarte ghetto. Iemand die daar een redelijk belangrijke rol speelde van de pianist/organist/orkestleider en arrangeur Tiny Parham, uit Kansas City waar hij in 1900 geboren was. In 1926-27 leidde hij samen met violist Leroy Pickett het orkest in de Apollo, en uit die tijd is dit "Mojo strut".

laat 2 Pickett-Parham Apollo Syncopators: Mojo strut (Parham)
A/3 - 2:44 - London AL 35 14

"Mojo strut", december 1926 voor Paramount in Chicago opgenomen door de Pickett/Parham Apollo Syncopators, met B.T. Wingfield-trompet, Charles Lawson-trombone, Junie Cobb-klarinet, ~~Pickett~~ ^{an Jackson} op viool en Parham aan de piano, plus Jimmy Bertrand-drums. Een jaar later maakte Parham met zijn Forty Five: "Jim Jackson's Kansas City Blues".
em Tiny Parham and his Forty Five: Jim Jackson's Kansas City Blues
B/2 - 2:35 - idem (Jackson)

Met een onbekende stem en trompettist, Kid Ory-trombone, Artie Starke-klarinet, pianist Tiny Parham en mogelijk banjospeler Mike McKendrick: "Jim Jackson's Kansas City Blues", voor Paramount, Chicago, december 1927. Tiny Parham overleed in 1943.

Een zeer bekende orkestleider in Chicago was Erskine Tate. Hij was in 1895 in Memphis, Tennessee geboren en leidde als violist van 1919 tot 1928 het orkest in 't Vendome Theater. In de loop der jaren

speelden allerlei belangrijke musici bij hem, in 1923 de cornettist Freddie Keppard.

laat 3 Erskine Tate's Vendome Theater Orchestra: Chinaman blues (Berdeth)
A/laatste - 3:18 - Philips 13652 A-JL

Het Vendome Theater Orchestra van Erskine Tate in de Okeh studio van Chicago, 23 juni 1923, met "Chinaman blues". Behalve James Tate ook Freddie Keppard op cornet, 1889 in New Orleans geboren en hoewel vier jaar jonger dan King Oliver toch vóór hem de belangrijkste trompettist, hij ^(toerde) viel voor 1920 door de States met het Original Creole Orchestra. In 't Vendome orkest verder ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Fayette Williams-trombone, de klarinettisten/saxofonisten Buster Bailey, Angelo Fernandez en Norval Morton, Adrian Robinson aan de piano, Erskine Tate speelde banjo en de drummer was Jimmy Bertrand.

Tate opende in 1945 een muziekschool in Chicago, hij is er vorig jaar overleden en was toen 83. Freddie Keppard is als zovelen niet oud geworden, hij stierf in Chicago 44 jaar oud in 1933, en heeft maar weinig platen gemaakt die een goede indruk van zijn spel geven. Hij had een fraai helder geluid, speelde zeer goed blues, maar zat in ritmisch opzicht vrij dicht bij ragtime. 10 juli 1926 is hij op de plaat te horen met Doc Cook die in Chicago van 1922 tot '26 het orkest van 't Dreamland Café leidde. Net als de band van Tate was het een echt theater orkest, wat af en toe jazz speelde. "Here comes the hot tamale man".

em Doc Cook's Dreamland Orchestra: Here comes the hot tamale man (Rose,
A/1 - 3:02 - idem Harrison)

"Here comes the hot tamale man", Doc Cook's Dreamland Orchestra op 10 juli 1926 in de Chicago studio van Columbia. Freddie Keppard en Elwood Graham-cornetten, Fred Garland-trombone, in de rietsectie Jimmy Noone, Joe Poston, Clifford King en Jerome Pasquall. Kenneth Anderson-piano, Johnny St.Cyr-banjo, Sudie Reynaud-tuba en Andrew Hilaire-drums. ^(s) Freddie Keppard heeft zegge en schrijve één plaat gemaakt waarop hij de orkestleider is, september 1926 voor Paramount.

laat 4 Freddie Keppard's Jazz Cardinals: Stockyard strut (Taylor)
B/4 - 2:29 - Byg 529.075 ^{op 't harmonisch schema van "Tiger Rag"}

"Stockyard strut" door cornettist Freddie Keppard's Jazz Cardinals, september 1926 voor Paramount in Chicago, met Eddie Vincent-trombone, Johnny Dodds-klarinet, Arthur Campbell-piano en Jasper Taylor-wasbord in die tijd nog al eens gebruikt in plaats van drums. Oorspronkelijk door drummer die geen echte set konden betalen, maar hier voor het effect en soms de komische noot. Deze Jasper Taylor trad januari 1927 als leider op bij een Paramount opname, en deze laat Freddie

Keppard op zijn best horen als vertolker van de blues.

dem Jasper Taylor's State Street Boys: It must be the blues (Taylor)
B/voorlaatst - 2:28 - idem

"It must be the blues", januari 1927 toen iedereen wel zo'n beetje elektrisch opnam, behalve kennelijk de firma Paramount in Chicago. De hoofdstraat van die stad is State Street, en de groep die we net hoorden kwam op de plaat als Jasper Taylor's ~~State~~ ^{State} Street Boys - en boys zijn geen jongens maar Negers volgens het witte spraakgebruik toen, en nu hier en daar nog. Freddie Keppard-cornet, Eddie Ellis-trombone, weer Johnny Dodds-klarinet, Tiny Parham aan de piano en Jasper Taylor-wasbord. Orkestleider en violist Charles Elgar was net als King Oliver en Jelly Roll Morton in 1885 in New Orleans geboren. In 1913 had hij zich in Chicago gevestigd na o.a. in zijn geboortestad bij John Robichaux gespeeld te hebben. Met het Southern Syncopated Orchestra/waarin ook Sidney Bechet, had hij in 1919 Europa bezocht, tussen 1920 en '30 leidde hij vele ~~rakk~~ orkesten in Chicago om daarna muziekdeeraar te worden. Uit september 1926: "Brotherly love", Charles Elgar's Creole Orchestra voor Vocalion in Chicago, slot van deel 12 in de Geschiedenis van de Jazz, Mdr.

aat 5 Charles Elgar's Creole Orchestra: Brotherly love (Elgar)
B/2 - 3:02 - Historical Records 16

0 0 0 0 0

inlas pag. 2

Doc Cook haalde in 1926 zijn doctoraal voor muziek -vandaar die bijnaam- was in de jaren dertig staf-arrangeur bij de filmmaatschappij RKO, ging in 1940 rentenieren, 49 jaar oud. Hij overleed omstreeks 1956.